

Goigs de Puig-l'agulla

Sant Julià de Vilatorta

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Puig-l'agulla
Alçada: 743

Coordenades:

Latitud: 41.88507
Longitud: 2.32689
UTM Est (X): 444154
UTM Nord (Y): 4637235

Classificació

Número de fitxa 08220 - 274
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Santuari de la Mare de Déu de Puig-l'agulla](#)

Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González

Data de registre de la fitxa: dj., 13/06/2013 - 02:00

Descripció

La primera edició coneguda dels goigs de Puig-l'agulla és la editada a l'estamperia de Martí Gelabert, a la plaça del Pi de Barcelona, l'any 1691, amb el títol de "Coblas de la Verge Maria de Puig-Lagulla,

Vilalleons, antigament Montagut, a la Plana de Vich".

Els goigs de Puig-l'agulla tenen la forma mètrica de codolada, formada per versets alternats de vuit i quatre síl·labes, i l'estrofa s'acostuma a estructurar així: 8-4-8-8-4-8-8-4 i la tornada 8-8. La música és la tradicional de molts dels goigs antics.

Comencen així: "Puix que dels errats sou guia / Verge pia: / Sigueu nostra intercessora / de Puiglagulla Senyora..."

Història

L'origen dels goigs es troba en els cants litúrgics llatins del segle XII, destinats a lloar els goigs terrenals de la Mare de Déu.

Al segle XIV, es varen traduir als diferents idiomes romànics, per tal de popularitzar-los. Els goigs més antics de Catalunya són del segle XIV.

Des del segle XV, els goigs varen començar a lloar advocacions marianes concretes, i posteriorment, els Sants i Jesucrist. A partir del segle XVI, es varen imprimir i divulgar per les esglésies, santuaris i ermites d'arreu dels Països Catalans.

A partir del segle XVIII va quedar fixat el format d'impressió dels goigs: in folio, encapçalats per la representació de l'advocació, el text distribuït en dues o tres columnes i l'oració final, tancat tot dins una orla.

Bibliografia

PLADEVALL i FONT, A. (1994). Puig-L'Agulla i Vilalleons: un santuari i una parròquia mil·lenària. Barcelona: Ed. Montblanc-Martín, p.119-126.

Puix que dels errats sou guà
Verge pia.
Sigueu nostra intercessora,
de Puiglagulla Senyora.

De Montagut l'asperesa
i maleda
Ramon Ferrer habitava,
sacerdot que confirmava
sa pureza,
i anò amb fervor predicava
als ermitans que allí havia.
Verge pia.

Una claredat formosa
il·luminosa,
del cel veu Ramon baixar
a les nits anant a orar
que jenseu
li venia a declarar
el què Montagut cobria.
Verge pia.

Un ancià venerable
molt amable
altra nit li aparegué
amb la llum i li digué
tot afable:
- Vine, que jo et mostrare
de tot el món l'alegria.
Verge pia.

Cap a una font cristal·lina
l'encamina
i li mana allí cavar,
que un tresor ha de trobar.

llum divina
que el món ha d'il·luminar
i el pecador que es desvia.
Verge pia.

Cinc lleons del bosc isqueren
i empregaren
descobrir aquell tresor
i cavar amb gran ardor,
després feren
reverença al Senyor
i a sa Mare que el tenia.
Verge pia.

Veiu Ramon la cosa incerta
feta certa,
cobreix la cova al moment,
per un àngel resplendent
descoberta
es mostrada ja a la gent
la Perla que resplendia.
Verge pia.

Set lleons allí tornaren
i acabaren
de descobrir l'ocultat
en aquell lloc tan sagrat
i deixaren
el sacerdot admirat
omnecòica harmonia.
Verge pia.

La mustanyà es feu formosa,
il·luminosa,
i un cortegí angelical
cantant l'himne celestial

feu piadosa
processó solemnia
amb la imatge de Maria.
Verge pia.

Descobrí sa gran bellesa
amb prestesa
aquella divina Ester
al sortós Ramon Ferrer
i amb dolcesa
li digué volia ser
honorada com calia.
Verge pia.

Meravella tan preuada
declarada
fou al Bisbe de ciutat,
i va resoldre el Prelat
fos portada
des d'aquella soledat
a Vic, amb goig i alegria.
Verge pia.

Tres vegades fou portada
i honorada
a la Santa Catedral,
mes per poder divina
transportada
cada volta al setial
de l'ermita que elegia.
Verge pia.

Va aixecar-se la capella,
meravella
entre els pins de Montagut,
i a Maria el poble acut

perquè és Ella
font de gràcia i de salut
i del cel segura via.
Verge pia.

Ja que sovint us visita
vostre ermita,
doneu fe a Vilalleons,
concediu-li els vostres dons
i collita
de pinyes i novellons
i del pa de cada dia.
Verge pia.

A collir la farigola
tot Vic vola
per l'Àplec a prop de Vós,
tot l'altre s'omple de flors
i us consola
aquell aire pietós
deixeu cançons plens d'harmonia.
Verge pia.

Hem cantat la història vostra,
Mare nostra,
amb els Goigs, que hem entonat,
inclineu per pietat
el dolç nostre
vers la Plana i la ciutat,
la parroquia i rodalia.
Verge pia.

TORNADA

De la infernal tirania
Verge pia.
Destitueu-nos, protectora,
de Puiglagulla Senyora.

R. Preghes per nosaltres, Santa Maria Mare de Déu.

V. Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.

PREGUEM: Us supliquem, Senyor Déu, que concedis als vostres servents de poder fruit sempre d'una bona salut espiritual i corporal, i per la intercessió de la benaurada sempre Verge Maria, prop vostre, al cel, alliberu-nos de les tribulacions de la vida present i feu-nos gaudir de la vida eterna. Per Crist, senyor nostre. Amén.

moderat